

Het Ministerie van Cultuur en Communicatie, het directoraat van de architectuur en erfgoed, gegevenskenmerken de naamgeving artistieke en historische steden en gebieden aan de lokale overheden die wat up hun erfgoed. Zij biedt de vaardigheid van de gidsen sprekers en bijzonder stuwende krachten, van het erfgoed en de kwaliteit van hun acties. Antieke overblijfselen in de architectuur van de XXe eeuw, steden en landen stadium het erfgoed in haar wijnstokras. Vandaag, een netwerk van 130 steden en het land biedt u haar know-how in heel Frankrijk.

nabij

Dijon, Besançon, Chalon-sur-Saône, Dôle, Bar-le-Duc, voordelen uit de naamgeving Kunst en historische Steden.

© Photos : Jean-François Feutriez, ISCL, Angélique Roze, David Covelli

Kunst en historische Steden en Landen
Langres

Bent u laten vertellen

de fonteynen
van Langres

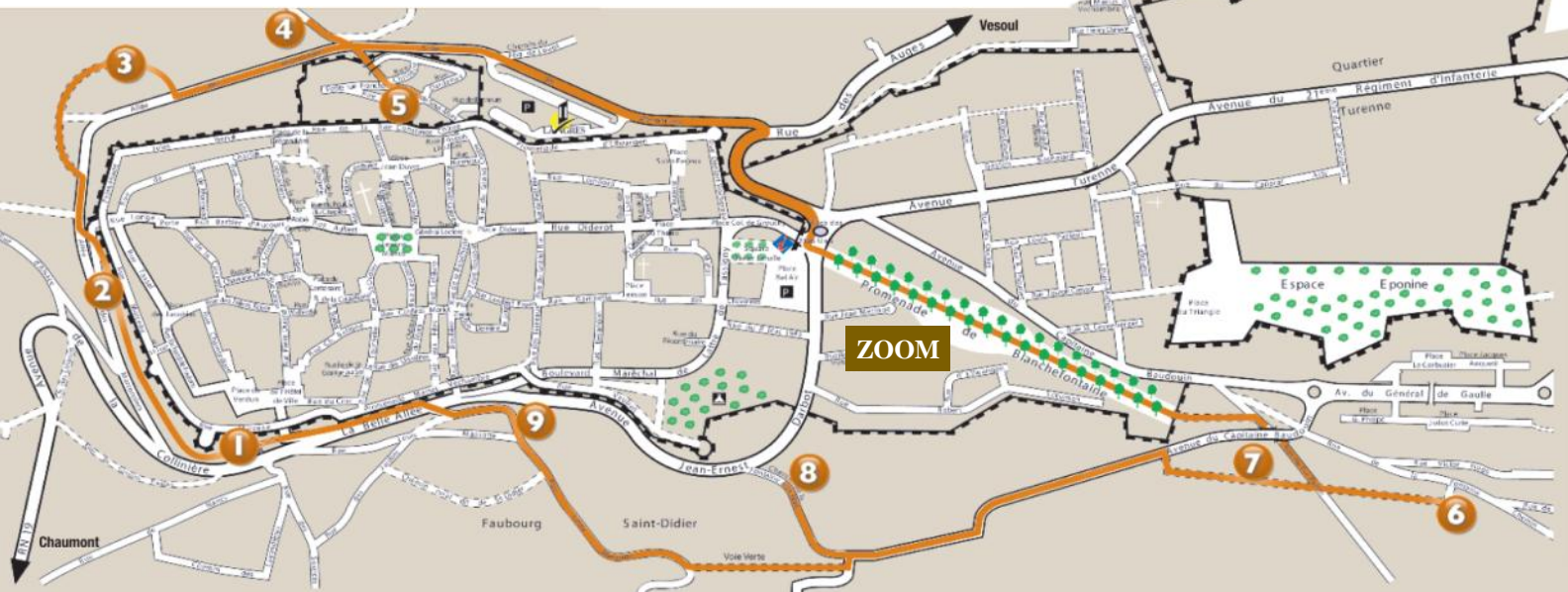
Informatie

Office de Tourisme du Pays de Langres
Square Olivier Lahalle
52201-LANGRES cedex
tél. : 03 25 87 67 67
fax : 03 25 87 73 33
e-mail : info@tourisme-langres.com
www.tourisme-langres.com

Service du patrimoine
Hotel de Ville
52206 LANGRES
tél. : 03 25 87 60 62
fax : 03 25 88 27 77
e-mail : patrimoine@langres.fr
www.langres.fr

Wandeling aan de voet van de omwallingen in Langres

Zo'n 120 bronnen en fonteinen schenen te bestaan buiten de omwallingen op het einde van de XVIIIe eeuw.

Langres, dat op een dikke bank kalksteen ligt, had voor de onmiddellijke inbreng van water, waterputten of de toen nog meer gebruikte tanken dat regenwater opving nodig

De taken genoodzaakt om een zekere hoeveelheid water in te brengen, mochten alleen maar uitgevoerd worden aan de voet van de fortificatie, waar het grondwater in zijn geheel opborrelde.

Het moest eveneens gebruikt worden voor het wassen van de kleren, dierenhuiden, het grondverven van beesten of voor het uitroesten van hennep.

Het dagelijks belang van de bronnen beperkte zich niet aan haar materiële aspecten. Vroegtijdig werd er gehecht aan een populair mythologisch geloof, dat het christendom met een verzachtend succes probeert te kanaliseren. De meeste fonteinen werden dus gedoopt met de naam van een heilige.

In de dezelfde aard werd er een verbinding gemaakt met een deugdzame geneeswijze ontleend aan sommige wateren. Zo zou la Fontaine Blanche zinvol mensen verhelpen die last hadden van hun nieren.

In 1678, werd de Franche-Comté verenigd met het koninkrijk waardoor Langres haar frontale positie verliest. Hierdoor werd het onderhoud van de fortificatie

minder imperatief, wat de bestuurders de mogelijkheid geeft om de gedeeltelijke economie, aangepakt bij het inrichten van goedkeurende plaatsen, te verwijderen.

De opulstering van de fonteinen zal een aanzienlijk aandeel krijgen. Door hun bouwkunst zullen sommigen een stedelijke zichtbaarheid vormen aan de deuren van de stad, ontzien van een overgang met het plattelandleven.

Vanaf 1656 is er stilletjes aan een verlenging ontstaan aan het lindegangpad van de recente Porte des Moulins, dat leidt aan de Fontaine Blanche.

Geklasseerd als historisch monument, wordt deze plaats geluid aan de aaneenschakeling van drie delen met elk een eigen sfeer. Bij oproep van haar diepte, nodigt het lange gangpad de wandelaar uit om zich eraan te

Dit circuit van zes kilometer nodigt u uit om een miskende baan te ontdekken van het patrimonium van Langres en dit met een wandeling buiten de stad.

Kuier ook niet rond zoals een hellebaardier die zijn stad wil beschermen vanuit de hoge wallen, maar als een aanvallende die wil binnendringen.

Uiteindelijk zal het "Panorama" u de sleutel geven tot de versterkte omwalling. Het geeft u een schitterend beeld op het meer, la Liez genaamd en van het Marnevallei.

ZOOM Wandeling van Blanchefontaine

Laten we wandelen op de pas van Diderot en laten we een halte aan het gangpad inlassen :

“ We hebben hier een aangename wandeling. Het is een groot gangpad met dichtbegroeide bomen die leiden tot samengetrokken bebouwing zonder enige symmetrie en orde. We vinden er de frisheid en de eenzaamheid. ”

(Denis Diderot, brief aan Sophie Volland, 3 augustus 1759)

binden. De rechtlijnigheid belichaamt het menselijk temmen van de natuur.

Weldra zal een dikke dichtbegroeiing een plotse onderbreking veroorzaken die de loopbrug met de omwalling accentueert, gesticht in het midden van de XIXe eeuw tussen de stad en de citadel.

Fonteinen en washokken

3 Fontein St-Antoine

Momenteel als wees van zijn overkoepelende wasinrichting en van zijn heilige baas, is deze plaats nog altijd omringd met tuinen waarvan hij zeker was van de vruchtbaarheid.

Van het herstel uitgevoerd in 1773 door Claude Forgeot blijft het kleine gebouw voortbestaan als dienaar van de bron. De plaats heeft zijn arcadische charme behouden en is nog altijd een uitnodiging tot rust.

“Ik ben de nimf (...). Als de goden mijn wensen seconderen, zal ik stedeling zijn en de hele stad zal door mijn wateren bezielen.”

De bron stond eveneens bekend voor het weken van staal.

7 Fontein “du Trou”

Aan het gangpad van Blanchefontaine blijven de teilen van de twee wasbakken, lijkend op la Fontaine du Trou vermeld op de oude plannen, voortbestaan.

8 Fontein “aux Fées”

In het Gallo-Romeinse tijdperk, was de bron gewijd aan drie moedergodinnen. Op zoek om de overlevende heidene te verwijderen, zal de christelijke kerk van haar goddelijke weldoeners kwaadwillige feeën maken.

De legende verteld dat ze een herder, die zich vestigde langsheen de bron, hebben verstoord. De volgende dag van zijn tegenspoed, zal de ongelukkige niet meer mogen trouwen zoals voorzien en zijn verloofde, ontroostbaar, gaat naar een klooster in Langres.

9 Fontein “du Président”

Als enige schadeloos in Langres, werd de overkoepelende wasinrichting gebouwd in 1782 op initiatief van de burgemeester van die tijd, Claude Rivot, aan wie we ook de oude plaats Rivot te danken hebben: een publieke tuin ingericht in de halve maan van Des Moulins.

Deze wasinrichting heeft twee wasbakken; de grootste om kleren te wassen, vervolgens het afspoelen in de andere wasbak.

De plaatsnaam herinnert het Presidentskantoor aan de voorraadschuur van het zout van de stad, gevangen door zijn eigenaar op het einde van de XVIIe eeuw.

De plaats verwijst tot de naam van fontaine des Bêtes of des Bouchers. Het is hier dat het opgevoede vee aan de deuren van de stad werden gegrondverfd, niet ver van de stallen van rue Surcoue, actueel boulevard de-Latré.

De werken van 1782 hebben geleid tot de afschaffing van de grondverving.

4 Gué des Trois Rois

Hier krijgen we toegang nadat we een schaduwrijke wandeling gemaakt hebben, dat werd gecreëerd op het einde van de XVIIIe eeuw om een periferisch verkeer in het oosten van de stad te stichten.

Met de grond gelijk gemaakt in 1870 door het Frans- Pruisisch leger, werden de lindebomen vervangen door kastanjebomen, aan wie het gangpad haar naam te danken heeft.

6 Fontein “de la Grenouille”

Na deze ruimte, overgelaten aan de natuur, bezocht te hebben, zal de wandelaar bruusk de drie wasbakken ontdekken.

De naam komt van de gebeeldhouwde kikker in de grot van de bron. Dit geheel verschijnt vanaf 1678. Als toekomstig bouwer van de klokkentoren van Saint-Martin, geeft Claude Forgeot haar het actuele aspect rond 1755, met niet alleen maar de zorg om de ligging te beschermen, maar ook om de schoonheid dat moeder natuur haar heeft gegeven te onderstrepen. Hier heerst de wil voor de verheerlijking van de architectuurvormen en van het dal met haar wederzijdse waarde.

We droomden ervan om de stad te laten genieten van de frisheid en het zachte geruis van haar wateren. Aan gebrek van deze realisatie, vermaakt deze hoop ons tot het opschrift van de grot:

1 Fontein St-Didier

Dichtbij de hoofdzakelijke oost- westelijke as van de antieke stad, de *decamanus maximus*, de put van la porte du Marché. Deze fontein vormde een halte voor mensen die de steile hellingen beklommen die leiden tot de versterkte stad.

Terwijl wij er het laatste nieuws van de stad leerde kennen, namen de dieren van de streek er krachten bij.

Fontein, grondverving en wad dateren uit de XVIIIe eeuw, terwijl de heilige waarvan we zijn standbeeld zien niet meer heilige Didier, baas van de stad, is, maar heilige Mammès, de baas van de kathedraal.

Als bisschop van Langres rond het jaar 350, zou hij onthoofd geweest zijn door Barbaren voor hij de stad wou binnenkomen langs la Porte Romaine, waar de twee arken versteend zouden zijn.

2 Fontein St-Nicolas

Op dezelfde wijze als fontaine St-Didier, heeft de nabijheid van de belangrijkste stedelijke as naar het schijnt een bepaalde vroegtijdige omgang.

De “ Longue-Porte ” beperkte wel degelijk de noord-zuidelijke kant van de antieke stad, de *cardo maximus*, dat tot aan rue Diderot voortgaat met het structureren van de ruimte binnen de stad.

Rond 1675, een laag antiek reliëf, niet ver gevonden, met een dame als vertegenwoordigster die een emmer draagt als versiering voor de fontein. Velen draaiden hier rond met hun Samaritaanse Bijbel, vandaar dat deze plaats zo werd genoemd.

In 1785 werd de fontein herbouwd en het werd gedoopt met de naam Saint-Nicolas.

